नयाविशाउनुवाकः।

पुरुषो वै यद्यः। यद्यः पुजापितः। यद्श्वे पश्चियु-ज्ञन्ति। यद्यादेव तद्यद्यं प्रयुद्धे। अश्वं तूपरं गीमृगम्। तानिष्ठि आलंभते। सेनामृखसेव तत्सः श्वित। त-स्माद्राजमुखं भीषां भावंकम्। आग्नेयं कृष्णगीवं पुर-स्ताख्याटे। पूर्वाग्निमेव तं कुरुते॥१॥

तस्मात् पूर्व्वाद्यिं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णम्बर्च।
अवं वै पूषा। तस्मात् पूर्व्वाद्यावाद्ययमार्हरन्ति।
ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्टात्। ऐन्द्रो वै राजन्थाऽनं पूषा।
अवाद्येनैवैनेमुभ्यतः परिष्ठक्वाति। तस्माद्राजन्थी।
उनादो भावंकः। आग्नेयौ कृष्णभीवौ वाद्योः। बाहुवारेव वीर्थ्यं धत्ते॥ २॥

तस्मीद्राज्ञन्थी बाहुबली भावुंकः। त्वाष्ट्री लीमशसक्या सम्थ्योः। सम्थ्योर्व वीर्थ्यं धत्ते। तस्मीद्राज्ञन्थं
जरुबली भावुंकः। शितिपृष्ठी बाहस्यत्या पृष्ठे। बृह्मवर्चसमेवापरिष्टाइते। अथा कवर्चे ख्वैते अभितः
पर्य्यूहते। तस्मीद्राज्ञन्यः सन्नेद्वा वीर्थ्यं करोति। धार्चे
प्रेषाद्रमधस्तात्। पृतिष्ठामेवतां कुरुते॥ अथा द्यं
वै धाता। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। सौर्थ्यं बलक्षं पुच्छे।